

OMAŽ NEVIĐENOJ ORIGINALNOSTI

Priredio: Veljko Rajković

ETNA, Beograd – 2017.

I N M E M O R I A M

Milan Beštić

(1952-2016)

P R I K A Z

OMAZ NEVIDENOJ ORIGINALNOSTI

U srijedu 29. 03. 2017. navršila se godina od smrti Milana Beštića, vrhunskog pisca aforizama i kratkih priča, jednog od „najmarkantnijih imena Beogradskog aforističarskog kruga“, kako ga je, u knjizi BEZ MASKE, predstavio prof. dr Ratko Božović (jednoj od pet knjiga u kojima je predstavio i esejistički tumačio aforističarsko stvaralaštvo trideset petoro srpskih aforističara).

Milan je jedan od najoriginalnijih pisaca aforizama na ovim prostorima. Isto bi se moglo ustvrditi i za njegove hiper kratke satirične priče.

Budući istinski i neskriveni veliki protivnik hiperprodukcije, koja je, nažalost, u poslednje vrijeme, poprimila epidemijske razmjere u aforistici, Milan je pokazao i dokazao da je lični primjer najmoralniji doprinos u svakoj „borbi“, pa i u borbi protiv hiperprodukcije. Objavio je šest knjiga aforizama, poslije ozbiljnog, studioznog višegodišnjeg rada na svakom rukopisu (čime je dokazao onu pouznatu da postoje pisci aforizama i oni koji pišu aforizme), uz perfekcionističko vođenje računa o svim aspektima stvaranja. On je, zaista, bio jedan od rijetkih koji je stvarao aforizme.

Pročitao sam svaku Milanovu knjigu, uključujući i dvije knjige priča. Što se tiče aforizama, po mojem

skromnom sudu, pripada mu mjesto u samom vrhu srpske aforistike, kojoj, nesporno, pripada mjesto u samom vrhu svjetske. Po jednome je na samom vrhu! A to je, ponavljam, neviđena originalnost njegovih domišljaja, sa temama i terminima koji se već mogu podvesti pod „beštićevske“. A, to nije malo! (Asocijacija na njegov biser: *Ja sam jedan od mnogih! A, to nije malo.*). Svako ko pročita njegove aforizme iz izbora, što sam ga priredio u ovom prikazu, uvjeriće se da Milanu, više nego zaslužen, pripada mjesto na vrhu piramide aforističke misli na prostorima bivše SFRJ, a i šire.

Prof. dr Đuro Šušnjić svojevremeno je obznanio 11 obilježja uspješnog ili vrhunskog aforizma: umanjivanje značaja ili značenja; veliko se ogleda u malom; preuveličavanje; kratkoća ili sažetost; dvosmislenost ili višesmislenost; misaoni obrt ili paradoks; iznenađenje ili neočekivana žaoka; prekor ili kritičnost; mudrost i pouka; igra riječima; nadilaženje lokalnih uslova mjesta i vremena.

Milanove „monumentalne minijature“ (A. Baljak) kao da su poslužile prof. Šušnjiću da „pronađe“ ove atribucije, koje cjelovito oslikavaju neophodne karakteristike vrhunskih aforističkih ostvarenja. Jer, u Milanovim aforizmima se, bez mnogo napora, može pronaći svako od ovih obilježja, što je privilegija rijetkih među piscima ove najkraće književne forme.

O Milanovom stvaralaštvu mogla bi da se, sa više aspekata, napiše obimna studija. No, mislim da ovo nije

primjeren povod za to. Neka to bude dug prema Milanovom izuzetnom stvaralaštvu.

U ovom prikazu ljubiteljima humora i satire predstavljam stotinak Milanovih aforizama i 20 kratkih priča, uz uvjerenje da će oni koji ih pročitaju steći pravu sliku o njegovom vrhunskom djelu, koje nikoga ne može ostaviti ravnodušnim.

U poslednjih nekoliko godina sa Milanom sam bio u intenzivnoj komunikaciji. Moram reći: Hvala SKYPE! Razgovarali smo često o satiri, ali, ništa manje, i o drugim temama, počev od svakodnevice pa do filozofskih, istorijskih i, uopšte, društvenih tema u najširem smislu. Grozio se politike, tako da sam ubrzo, poštujući njegova interesovanja za mnogo „pametnije“ teme, ulazio u rasprave koje je on sugerisao. Koliki je Milan bio znalac, prosto je za ne povjerovati! Živa enciklopedija! O rezonu i logiciranju da ne pričam. Nerijetko, razgovori su trajali i po nekoliko sati! Iako obojica sa ozbiljno narušenim zdravljem, iz dugih priča smo izlazili odmorniji. Najviše zahvaljujući njegovoj erudiciji i stilu konverzacije, koji je bio prijemčiv i za najnestrpljivije.

U razgovorima o satiri iskazivao je otvoreno neslaganje sa pojavama među nama satiričarima koje, po njemu, odlučujuće doprinose da satira, a posebno

aforizam, ne dobiju mjesto u književnosti koje im pripada. Nije bio od onih koji je za sve optuživao kritiku i poslenike kulture. Često bi planuo u priči na te teme, uz otvorenu osudu: hiperprodukcije - objavljivanja knjiga nakon, kako je on govorio „par mjeseci pisanja aforizama“; plagiranja – u čemu je, zaista, bio prestrog, jer je pod tim podrazumijevao i sličnost smisla i poente u aforizmu, koje je malo ko i nazirao; načina žiriranja po festivalima i na konkursima humora i satire, posebno se grozeći izostanka elementarnih kriterijuma za vrednovanje istinskog kvaliteta; potenciranja, od strane pojedinih kolega satiričara, hrabrosti kao osnovne karakteristike („junačenja“ – kako je govorio) satiričara, što ga je, vjerovatno, motivisalo da napiše hiljadama puta citirani aforizam: *Satiričari su pisci koji su uticali na društvene promene do kojih nije došlo*; odnosa recenzenata prema kvalitetu knjiga o kojima pišu, posebno se kritički obrušavajući na one koji i za ispodprosječna ili prosječna djela pišu hvalospjeve dostojne ostvarenja Leca, Siorana, Viba, Duška Radovića...

Veljko Rajković

NAPISALI SU O MILANOVOM STVARALAŠTVU

„Milan Bešić kao da se od svoje pojave u književnoj javnosti pridržavao savjeta, koji je, još sedamdesetih godina, uputio mladim piscima Danilo Kiš. Njegovim sugestijama da svoj govor ne zagade jezikom ideologije i da se čuvaju onih koji „nude konačna rešenja“, priklonio se, izgleda, i naš aforističar. Već u prvoj knjizi aforizama *Cvrčak svira himnu* (1990), Bešić ispoljava sposobnost da se dosjetkom usprotivi ideološkom stereotipu i da odgonetne utvare haotične stvarnosti. Tada uveliko oblikuje svoj „imidž“ umjetnika, koji je gotovo opsjednut aforizmom kao kratkom književnom formom“.

Prof. dr Ratko Božović

„Poneki aforizmi imaju dozivnu intonaciju. Ispisani su kao vapaji poziva narodu i društvu da se dozovu sebi i svojoj pameti. Pamet smo prosuli u svet, a mi smo u zemlji ludosti, gde nas glas razuma još uvek čudi. Međutim, valja priznati da je decenijama neki glas razuma bio glas satiričara. Aforizmi su se kao igle ubadali u uši, za demokratiju nagluvog društva. I za ovo vraćanje razumu, bez obzira koliko je, među prvima čast pripada satiričarima-aforističarima. Tu čast deli i Milan Beštić“.

Milovan Vitezović

„Milan Beštić, uprkos našoj epskoj tradiciji, suvereno vlada kratkom formom. Na hiljadu i jedan način ume da ispriča rečenicu. Kad čitalac, ma i na trenutak, pomisli da je prozreo njegov metod građenja humornih efekata, on ga novim obrtima iznova uveseljava. Beštić često menja ugao posmatranja, a kada je to nužno, razume se, menja i mesto boravka. Svojim romanima u par reči, kratkim pričama bez naslova, mini dramama, minijaturnim poetskim pamfletima, dramatizovanim mislima, jednostavnim a višeznačnim, sažetim a sveobuhvatnim, Beštić se nametnuo kao izraziti predstavnik već u svetu čuvenog Beogradskog aforističarskog kruga“.

Aleksandar Baljak

„Slično tematskoj raznolikosti, i Beštićeva poetika je beskrajno razuđena i bogata. U svom aforističkom umeću on primenjuje sijaset stilskih postupaka i čitav registar figura. Mada bi primena tako raznovrsnih izražajnih sredstava mogla da predstavlja pravi vatromet značenjskih i zvučnih efekata, kod Beštića je na delu obratan poetički obrazac - nastojanje da se poruka iskaže što diskretnije, iznutra“.

Vitimir Teofilović

„Ne postoji, u ovoj knjizi (knjiga kratkih priča M. Beštića – DOM JE TAMO GDE JE RAGASTOV; *prim. V. Rajković*) ni jedna priča koja će čitaoca, ma ko to bio, ostaviti ravnodušnim. U kontekstu smešnog, kad-kad i trivijalnog, satiričar nam domišljato podvaljuje. Naime, on u taj kontekst smešnog uvek ubacuje neku začkoljicu, nešto što će izazvati otrežnjenje, najčešće buđenje. U svakom slučaju, drugačiji doživljaj nečega za šta smo verovali da nam je sasvim poznato. Tek ovde i kroz ove priče sagledavamo da je izokrenuta stvarnost, često postavljena tumbe i naglavačke, ustvari naša prava realnost“.

Veselin Mišnić

„Beštićev afo-subjekt se često iskazuje kao odličan poznavalac gramatike i leksike. Nipošto mu ne treba vjerovati kad nas, zbog građenja humornih efekata, nastoji ubijediti u suprotno: *Žena je imenica ženskog roda, ali slab sam ti ja s tom gramatikom.* On, kad god može, izbjegava korišćenje pohabanih i čestom upotrebom istrošenih riječi. Svjestan značaja koji za aforizam ima nepredvidljivost, on se rado služi riječima koje čine veliki otklon od leksičke forme, važeće za većinu naših aforističara. Stoga, u njegovim aforizmima imamo rijetku priliku da se sretnemo sa humanoidom, azijskim tigrom ili poliuretanom“.

Bojan Rajević

IZBOR AFORIZAMA

Vole demokratiju
i nikome je ne daju.

Plan porinuća je premašen.
Brod je potonuo.

Pametni su dobijali metak u čelo.
Tako je počeo odliv mozgova.

Ja sam jedan od mnogih
a to nije malo!

Članarina je nedovoljna naknada
za učinjenu štetu.

Naša privreda je planska.
Reč je, dakle, o predumišljaju.

Neki narodi nemaju dovoljno velikana
a nama ih je dosta.

Neprijatelj je izumeo munjeviti rat
a mi dugotrajnu pobjedu.

Nisam znao za Goli otok.
Nisam, Svetoga mi Grgura!

Prilikom pokušaja bekstva
osumnjičeni je digao ruku na sebe.

Evo kako sam smanjio telesnu temperaturu
sa 39 na 36 stepeni: od 39 sam oduzeo 3!

U Americi je ratovao Sever protiv Juga.
A naši krajevi se protežu na sve četiri strane.

Ostvarili smo napredak
u koji sve dublje zapadamo.

Vuk je dao samo pet samoglasnika.
Nije predvideo ovakvu kuknjavu.

Zalivanje bašte
odloženo je zbog kiše.

Ako su nam ono narodni poslanici
sve porodice biće ožalošćene.

Vatru proučavaju prirodne
a lomaču društvene nauke.

Volim seks
i rado ga se sećam!

O vođi nisam napisao ni jedan aforizam
jer ne mogu da ga smislim.

Digao je ruku na sebe
i odmah ga je stigla kazna.

Prodajemo neispravne televizore.
Nema laži, nema prevare!

Olovo je plemeniti metal
ako se metak pravilno usmeri.

Na jesen nećemo pokupiti šljive.
Srbija se saginjati neće!

Ne mogu da obavljam bračne dužnosti.
Pokvario mi se usisivač.

Neka mi budu oproštena
sva zlodela počinjena u životu!
To mi je prvi put.

Kovčeg, molim!
Za ovde ili za poneti?

U ratovima je stradalo više ljudi
nego u zemljotresima.
Čovek je pobedio prirodu.

Ne mogu da se savladam.
Ja sam jak protivnik.

Opravdano odsutne
zamenili su neopravdano prisutni.

Hipohondar je izlečen.
Razboleo se.

Naš neprijatelj ima ogromne gubitke.
Dnevno u svetu umiru milioni ljudi.

Ako dođu Karađorđevići,
biću oštar kao Domanović.
Kritikovaću Obrenoviće.

Dok se hlade topovske cevi
puca se iz katodnih.

Lek nije delovao
jer je pacijentu istekao rok upotrebe.

Pa šta ako je lađa potonula?
Nije tica da poleti!

Prebijeni su padali kako je koji hteo.
I oni su se za nešto pitali.

Stiže mi elektronska pošta.
Eno, kuće laje na kompjuter!

Imam trideset godina i još nemam devojkju.
Ne da mi žena!

Betoven nikada nije postao veliki slikar
zato što je bio gluv.

Ili je moj frižider prazan
ili je vetar pomerio TV antenu.

Zbog nedostatka asfalta
ulicama ćemo menjati samo imena.

Ono čega nema nigde pod kapom nebeskom
ima pod šajkačom.

Genije se rađa jednom u sto godina.
Ja još ređe!

Da li radim za eksere?
Zависи od toga koliko tona nudite.

Preprodao sam osam tona belog luka.
To je dobro protiv uroka.

Opozicija juriša na vlast
ko muva na vladajuću stranku.

Ako atentator promaši Njega
pogodiće sve nas.

U tramvaju mi je NN lice
izvršilo svojinsku transformaciju novčanika.

Dva jarca su se sreli na brvnu
ali, naći će koza trećeg.

Čitav život proveo sam u bedi
ali, srećom, to se samo jednom dogodilo.

Meso ne jedem iz verskih razloga.
Verujem da je preskupo.

Na železničkoj stanici puno je narkomana.
Tamo ima svega, od igle do lokomotive.

Nad popom pop?
Sramota!

Justicijo, baždari vagu
a za cenu ćemo se dogovoriti!

Ne damo ni stopu svoje zemlje!
A, koliko je to u jardima?

Satiričari su pisci koji su uticali
na društvene promene do kojih nije došlo.

Moja stambena jedinica se sastoji od jedne sobice
ali je mnogo lep raspored.

Ma, daj, uzmi!

Predizborna kampanja postoji
radi postizbornih kompanija.

Ja sam u pravu
ali je ostatak sveta bolje naoružan.

Električna stolica nije najudobnija
ali, srećom, čovek se na njoj ne zadržava dugo.

Stari režim je mrtav
ali je novom zaveštao organe.

Kad mi je reklamni pano pao na glavu
poruka mi se urezala u mozak.

Dobro veče!
Želeo bih da ozdravim sve u studiju!?

Prigrabio sam svu humanitarnu pomoć
ali se ne stidim
jer nije bila meni namenjena!

Neko je Napoleon, a neko Tolstoj, kao ja.
Svako se prostire prema svome Guberevcu.

Imam velike glasovne mogućnosti
pa ću glasati za sve kandidate.

Svoje prve knjige objaviću pred smrt
da bih se što kraće stideo ranih radova.

Posle sedme, popio sam šestu čašu.
Posle šeste petu.
I tako sve, dok se nisam otreznio.

Ne pucajte u vazduh!
Ima ga i u mojim plućima.

Fašizam bez potrebe kuca na vrata.
Otvorena su!

Da li imam u džepu pet ili deset dinara?
Ni sam ne znam koliko imam para!

Minimum procesa rada u policiji
demonstrantima garantuje samo
lakše telesne povrede.

Vratite mi imovinu moga dede!
Moj deda se mnogo namučio
dok sve to nije nakrao.

Delimo postelju i trpezu.
Dok ja spavam, ona jede.

Muškarci su bolji kuvari od žena
zato što ta rečenica baš tako glasi.

Šta vredi što je sat vodootporan
kada ja ne umem da plivam.

Aforizam čitam otpozadi.
Hoću odmah da znam šta će biti na kraju.

Akademik Popović radi na novom naučnom projektu.
Ako, ako, neka radi, kad nije hteo da uči školu!

Pišem memoare,
a i on je meni psov'o mater!

Ja živim na Karaburmi
a Nikol Kidman u Americi.
Daljina je učinila svoje.

Oni koji su pustili mozak na OTAVU
inženjere su oterali u TORONTO.

Privatizacija našeg preduzeća:
Naše preduzeće i sin.

Ne marim ja za prostrelnu ranu:
metak na jedno uvo uđe, a na drugo izađe.

Foto-robot ne liči na ubicu.
Policija će moći s njime da se slika.

U sredu sam koristio WC
i odmah potom, u četvrtak, oprao ruke.

Ako ona voli njega
to dovodi u neravnopravni položaj mene.

Sudeći po zastavama
pobeda je izmakla za pola koplja.

Našeg večerašnjeg gosta
ne treba posebno predstavljati.
Zato ga nismo ni pozvali u studio.

Za pi-ara smo angažovali dobošara.
Taj ume da rastrubi.

Kada sam rekao cenu
nasmejao sam ozbiljnog kupca.

Kad se šizofreničar bavi enigmatikom
dobijaju se ukrštena značenja reči.

Mislim da je dobro što sam ga ubio.
Da li je to delikt mišljenja?!

Australija ima više ovaca nego stanovnika.
Naše biračko telo je mnogo veće.

Pročitao sam roman svog kolege.
Dobar je! Gori je od mog.

Ako je primitivizam svuda oko mene
ja sam u njemu centralna ličnost.

Samo izvolite!
Dakle, ništa ne uzimajte!

Tako nešto ne bih ni u snu pomislio.
Dok spavam, ne razmišljam!

Ulovio sam sabljarku od deset kilograma.
To je morski plod mašte.

Na žestok otpor rodoljuba
okupator je uzvratio sa:
Bolje vas našli!

Imam papir i olovku.
Počeću da beležim književne uspehe.

Pozdravljamo sve vaše ideje i predloge.
Doviđenja!

Koga mi vodimo
vodi se kao nestao.

Petnaest godina nisam pročitao nijednu knjigu.
Nisam pohađao kurs brzog čitanja.

U aforizmu sam postigao neočekivan obrt.
To od mene niko nije očekivao.

Kada je uzela lupu, rekla je:
O, vidi, vidi!

Prvi borebeni redovi
su se otegli.

Jetro, živeli!

IZBOR PRIČA

JEDINICE MERE

Kada je o kulinarstvu reč, još nije utvrđeno kolika je količina soli koju nazivamo prstohvatom. Po nekima je to četvrtina grama, drugi kažu čitav gram. Možda to zavisi i od broja prstiju koji se angažuju prilikom doziranja. Naravno, i od njihove veličine. Kako god, kod soljenja jela ne može mnogo da se pogreši, jer i ako se presoli, neće ništa da zafali. Naročito ne soli. Drugo je kada se so stavlja na rane. Tu nema govora o prstohvatima, jer su i dve šake nedovoljne. Tek treća šaka bi bila dobra prilika da soljeni dokaže da s razlogom dramtizujue svoj položaj.

UREDNO PREBROJANI SLOGOVI

Kada je kanarinko sleteo na trešnjev list, kanarinka je već bila na njemu. Za haidina se našlo mesta ispod drveta, tako da je mogao uredno da prati dalji razvoj događaja. U jednom trenutku ih je blagonaklono upozorio da su im ostala još tri sloga, pa šta urade - to im je! Haiku je tu neumoljiv.

LIPA

Ako je proleće pro hladno i kišovito, sve procveta kasnije. Lipa, recimo, u julu. Kad je i u Hrvatskoj vreme kao u Srbiji, oni mogu da biraju da li će mesecu lipnju promeniti ime ili će piti čaj od srpnja.

ASORTIMAN VINA

Vina mogu biti kisela i slatka. Bela i crna. Jeftina i skupa. Postoje i luksuzna vina., namenjena bogtoj klijenteli, pa i vlasnicima novinskih i medijskih kuća. Ne piju oni svi ista vina – stoga, i različite istine!?

BRZINA

Po završenom brzom kursu engleskog jezika, sreo sam neke Engleze i brzo im nešto ispričao. Ništa me nisu razumeli! Ko im je kriv što im je jezik brži od pameti.

TIHA VODA

Tiha voda breg roni, a kad pomisli da će se dugotrajni trud, jednog dana, isplatiti, voda roni ne samo breg, nego i suze radosnice. Iako ih sama malčice razblaži, radost je radost.

Drugo je pitanje kad roni neki ribolovac-dinamitaš. Pecaroši tada suze ne rone, jer tamo više ribu i ne traže. Za sportske ribolovce, to je tuga pregolema. Kao od brega odvaljena!

AB OVO

Na početku se iz jaja izlegu pilići. Stasaju i postanu perad. Zatim ih koljemo, uredno obradimo i tranžiramo.

Komade mesa začinimo po ukusu. Pre pohovanja, uvaljamo ih u jaja, zatim u brašno, pa u jaja. Tako, zahvaljujući nama, živina zatvara životni krug. Od jaja do jaja!

O NEPOTIZMU NEMA GOVORA

Mehmed-paša Sokolović je za prvog patrijarha Srpske pravoslavne crkve postavio svoga brata Makarija.

Što reče Rade Tomov:

- Ko nema brata, ima strika!

GRAMATIKA U TRAMVAJU

Nend Stanković se u tramvaju obema rukama držao za šipku. Milovan Stajić se u istom tramvaju za šipku držao sa obe ruke. Tramvaj je naglo zakočio. Milovan Stajić nije pao, jer taj, kad se sa dve ruke uhvati, ne pušta.

Kakva je korist od gramatike, ako ćeš da padneš?

O TOME KAKO SE GAVRA POKVARIO

Gavra je bio dobar čovek, dok mi nije pozajmio novac. On je sada rđav čovek, jer traži da mu novac vratim.

Eto kako se Gavra pokvario!

GRAĐEVINSKE DOZVOLE

Što bi bilo dobro da naša stranka pobedi na izborima. Pa da povedemo narod u rat protiv Sjedinjenih Američkih Država. Pa da pobedimo. Pa da ja podsetim da sam među prvima lepio plakate. Pa da ja izdajem građevinske dozvole za Menhetn.

DORUČAK

Propržiš slaninu i dodaš umućena jaja. Dopržiš. Pobjedeš. Posle saznaš da se to zove *bekendegs*. Pitaš se, u čudu, kako si bez znanja engleskog jezika mogao da doručkuješ.

POTKOŠULJAŠ

Preko potkošulje Milovan je obukao još jednu potkošulju. Čemu ovakav pleonastički način odevanja? Ili je možda reč o tautologiji: potkošulja, pa potkošulja. Ni jedno ni drugo!

Zimogroživi građanin Milovan Gavrilović, jednostavno, nema košulju, a poznato je da beskošuljašima nije mnogo stalo do razlikovanja lingvističkih pojmova. Njih više zanima Kjerkegorovo poimanje univerzuma.

PRIJATELJSTVO

Jedan *Homo sapiens* mi je pružio desnu ruku. Kažu da je to prijateljski gest, jer je tiime pokazao da u ruci nema kamen, nož, pištolj ili kakve uranijumske artefakte.

Kako je to lepo, kada neko pokaže prijateljske namere, a ne ubije te!?

DIPLOMA

U utorak sam platio školarinu. U sredu mi se pokvario mobilni telefon, pa nisam mogao da polažem ispite, tako da sam diplomirao tek u četvrtak. U petak sam uplatio za postdiplomske studije, ali, s obzirom da su subota i nedelja neradni dani, magistarske studije sam otegao do ponedeljka.

Ako mislite da sam u sredu odbranio doktorski rad, varate se! Mukotrpan je put do znanja, a moj fakultet drži do ugleda. Ne stiće se doktorat tek tako!

Daleko je oktobar.

ZNAKOVI PORED PUTA

Za Znakove pored puta Ive Andrića nema interesovanja, pa je i otkup za biblioteke u skladu sa potražnjom. Za znakove pored puta interesovanje je veliko. Bilo bi i veće da su saobraćajni znaci izrađeni od bakra ili aluminijuma.

Preduzetnici koji se bave otkupom sekundarnih sirovina, za razliku od Ministarstva kulture, plaćaju odmah i, što bi Ivo Andrić rekao – u kešu!

DNK

Dezoksiribonukleinska kiselina (u daljem tekstu: DNK) koristi se i u metodi koju ćemo izneti u daljem tekstu. Elem, marketinške agencije koje se bave istraživanjem popularnosti političkih lidera, koriste metod analize DNK. Evo kako: prilikom hemijskog čišćenja, sa upljuvanih odela telohranitelja (podmeću se, to im je posao) uzimaju se uzorci čija analiza daje fantastične rezultate. Uvidom u ispljuvke može se precizno utvrditi koeficijent omraženosti, jer su emocionalna stanja i lučenje pljuvačke u uzročno-posledičnoj vezi.

DRAGE KOLEGE

Delegacija Umetničkog udruženja posetila je uglednog člana. Hteli su da čuju njegovo mišljenje o stvaralaštvu kolege kome su nameravali da dodele značajnu nagradu.

Samo preko mene mrtvog! - glasio je odgovor.

Kolege su se samo pogledale i došle spontano na istu ideju. Malo će preimenovati nagradu. Ko će je od njih dvojice dobiti, odlučiće žiri lekarskog konzilijuma.

KIRBIJEVČANKA

Zazvonio je telefon. Gavra (to je onaj kome se ovo dogodilo) se javio i čuo umilni glasić pun naklonosti, ljubavi i razumevanja. Vlasnica glasa je rekla:

- Dobar dan, ja sam Sandra iz Kirbija!

Gavra (opet on) je odgovorio:

- Drago mi je, ja sam Gavriilo iz Stepojevca!

Imateljka ljupkog glasića je, iz nepoznatih razloga, promenila sve što se kod glasa može promeniti, izgovorila nešto što je zvučalo kao idiot i prekinula vezu. Šta ima ona protiv Stepojevčana!?

KAKO SE GLIGORIJE DVA PUTA NIJE OBESIO

Svaki put kada je trebalo da vezuje udicu, pecaroš Gligorije bi zamolio dru-gara Boru da to uradi. Bora je udice vezivao, ali ga je zadirkivao rečima:

Dvadeset godina si pecaroš, a nisi naučio tako jednostavan čvor. Ja bih se na tvom mestu ubio!

Dobra ideja! - pomisli Gligorije i reši da se obesi. Međutim, iskrasao je novi problem. Ni čvor za omču nije znao da veže, pa se razlog za vešanje udvos-tručio. Pošto ne može dva puta da se obesi (nema sa čime ni za jedanput), počeo je da traga za rešenjem. Došao je na originalnu ideju - da nauči kako se pravi omča. Uspeo je posle nekoliko pokušaja i bio iznenađen činjenicom da omča ne mora da steže samo vrat. Može i udicu!

Tako se dogodilo ono što je u naslovu ovog teksta najavljeno.

Bilješka o piscu

Milan Bešlić je rođen u Beogradu.

Objavio je knjige aforizama:

Cvrčak svira himnu (1990)

Cvrčak je pojeo mrava (1996)

Tako je govorio Pinokio (2001)

Neću da trošim ćutanje (2006)

Aforizmi (izbor–2006)

Sabrani aforizmi (2006)

Posle ćutanja (2014)

Objavio je knjige priča:

Gramatika u tramvaju (2012)

Dom je tamo gde je ragastov (2015)

Zastupljen je u svim značajnijim domaćim i inostranim antologijama aforizama.

Nagrađivan je na prestižnim domaćim i inostranim manifestacijama i konkursima.

Aforizmi su mu prevedeni na: ruski, engleski, italijanski, njemački, španski, bugarski, mađarski, poljski, rumunski, arapski, slovenački, makedonski i baskijski jezik.

OMAŽ NEVIĐENOJ ORIGINALNOSTI

Priredio: Veljko Rajković

Elektronsko izdanje
April 2017. br. 161. – Dodatak

© ETNA – Elektronski časopis za satiru

www.aforizmi.org/etna

Urednik
Vesna Denčić

ISSN 2217– 8902 (Online)

